γόητας. Λοιπὸν ὁ ἔξαρχος ἀπεφάσισε, νὰ στείλῃ εἰς τὸν Πάπαν τὸν ἅγιον. Τὸν ὁποῖον ἔβαλε τὴν νύκτα εἰς ἕνα καράβι, παραδίδωντας αὐτὸν τοῦ ναυκλήρου. Ὅστις τὸν ὑπῆγεν εἰς τὸν Πάπαν. καὶ τοῦ ἔδωκε τὴν ἀναφοράν. Τὴν ὁποίαν ἀναγινώσκοντας ἐθυμώθη, νομίζοντας ἀληθινὰ τὰ γραφόμενα. καὶ προστάσσει νὰ φυλακώσουν τὸν ἅγιον δεδεμένον τοὺς πόδας μὲ σίδηρα. Περὶ δὲ τὸ μέσον τῆς νυκτός, φῶς μέγα ἔλαμψεν εἰς τὸ δεσμοτήριον. Καὶ δύο φοβεροὶ ἄνδρες μὲ σχῆμα Ἀποστολικὸν ἐφάνησαν λέγοντες. Χαίροις δοῦλε τοῦ Χριστοῦ ἠγαπημένε Γρηγόριε. Ὁ κύριος μᾶς ἔστειλε, νὰ λύσωμεν τὰς ἁλύσεις, ὁποῦ σοῦ ἔβαλαν ἄδικα. Μὴ λυπᾶσαι λοιπὸν, ὅτι εἰσὲ τιμήν σου, καὶ ἔπαινον θέλει μετατραπεῖν ἡ ἀτιμία, ὁποῦ σοῦ ἔκαμαν. Ταῦτα λέγοντες, ἤγγισαν εἰς τὰ δεσμά, καὶ ἐλύθησαν. Ὁ δὲ ἅγιος ἐγερθεὶς ἐπροσκύνησεν αὐτοὺς λέγοντας. Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, καὶ ὑμᾶς ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὁποῦ ἤλθετε νὰ θεραπεύσετε τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν. Εἶχε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ υἱὸν μονογενῆ Χρόνων εἴκοσιν. Ὅστις ἦτον δαιμονιζόμενος, καὶ δεδεμένος ὅλον τὸ σῶμα μὲ ἁλύσες. Καὶ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔκοψε τὰ δεσμά. Καὶ τρέχωντας ἔπεσεν ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου κλινόμενος, καὶ ἀφρίζωντας. Ὁ δὲ ἅγιος εὐξάμενος διαυτὸς πρὸς κύριον, ἐβγῆκε εὐθὺς τὸ δαιμόνιον. καὶ ἔμεινεν ὁ νέος σωφρονισμένος δοξάζων τὸν κύριον. Τὸ ταχὺ ὅταν ἐσυνάχθη ὁ δεσμοφύλακας, καὶ εἶδε τὰς θύρας ἀνοικτὰς ἐφοβήθη, θαρρῶντας πῶς ἔφυγεν ὁ δέσμιος. καὶ εἰσερχόμενος εἶδεν αὐτὸν ψάλλοντα, καὶ τὸν υἱόν του μετ' εὐ[illegible]β[illegible]ας ἱστάμενον. Ὅθεν προσκυνήσας τὸν ἅγιον, ἔκλαιεν ἀπὸ τὴν χαράν του λέγοντας. Ἐλέησόν με δοῦλε τοῦ θεοῦ. Καὶ συγχώρησόν μοι, πῶς δὲν σὲ ἐτίμησα ὡς ἔπρεπε. καὶ ἀπὸ τότε τὸν ὑπηρέτα ἐπιμελῶς, καὶ εὐλαβῶς εἰς ὅλα τὰ χρειαζόμενα. Ἦτον δὲ ἐκεῖ εἰς τὴν Ῥώμην μία χήρα ὁποῦ εἶχεν ἕνα μονογενὲς θυγάτριον, καὶ δὲν ἐδύνετο, νὰ σηκώσῃ ἀπάνω τὴν κεφαλήν. Ἀλλὰ ἔσκυπτε πρὸς τὴν γῆν. καὶ εἶχεν λύπην διαυτό, καὶ πόνον ἀμέτρητον. Λοιπὸν ἀκούσασα τοῦ ἁγίου τὰς ἀρετάς, καὶ θαυματουργίας ὁποῦ ἐτέλεσεν, ὑπῆγε μὲ τὴν θυγατέρα της. καὶ προσεκύνησεν αὐτόν, δεομένη μὲ δάκρυα, νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς τοῦ λόγου της. Ὁ δὲ ἅγιος τοιαῦτα προσηύξατο. Κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀκατάληπτος. Ὁποῦ κάμνεις μόνος θαυμάσια ἐπάκουσόν μου τοῦ δούλου σου, ἰάτρευσον τὴν κόρην ταύτην ὡς ἐλεήμων, καὶ πολυεύσπλαγχνος. Ὅτι ἅγιος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. Ταῦτα εἰπὸν ἐσφράγισεν αὐτὴν λέγωντας. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀνάνηψον. Ἡ ἀνορθώθη, καὶ ἔμεινεν ὅλως ὑγιής, δοξάζουσα τὸν θεὸν καὶ εὐχαριστοῦσα τὸν ἅγιον. Οὐ μόνον δὲ αὐτά, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πολλὰ θαυμάσια, ἐτέλεσεν εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἅγιος. Τὰ ὁποῖα ἀφήνομεν διὰ συντομίαν νὰ γράψωμεν τὰ ἀποβησόμενον. Ἀφοῦ ἐπέρασε σχεδὸν ἕνας Χρόνος ἐθυμήθη ὁ Πάπας τοῦ Γρηγορίου. καὶ ἐμήνυσε τοῦ Ἀββᾶ Μάρκου, νὰ ἔλθῃ πρὸς